

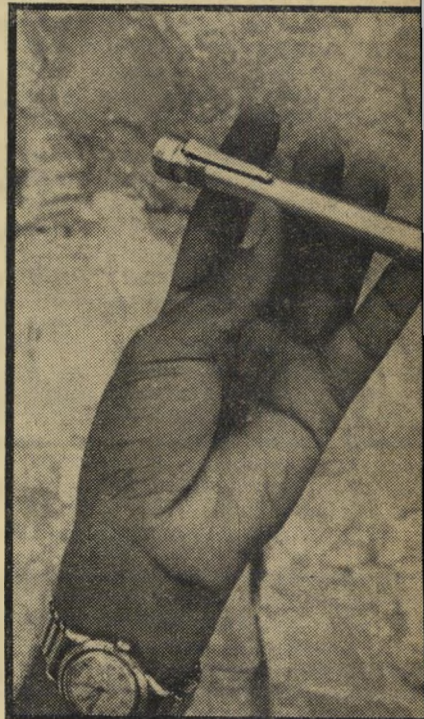
שולך

הזדמנות

חד פעמית

האם חששו המצרים במלחמת ששת הימים כי ישראל תפעיל נגדם נשק אטומי? השבוע פורסם לראשונה כי בין השלל שלבד צה"ל בסיני, נמצאו גם מספר מוני גייגר (מכשירים למדידת עוצמת קרינה גרעינית).

מדענים מהכור האטומי בנחל-שורק מצאו כי מוני-הגייגר הסובייטים שהיו ברשות המצרים הם מגושמים מאוד וקשים לטלטול. המצרים לא הספיקו להפעיל מוני גייגר אלה כדי לבדוק אם הפצצות שהוטלו עליהם היו אטומיות או לא.

מונה-גייגר חד-פעמי לא עס, לא ציפורן, לא דיו

מאחורי הרומן הנוצץ בין עליזה עזיקרי ואריס המזעזע של תומה שאיבדה אח קולה, גדלה

אני מצננת את כולם!

מאת עליזה עזיקרי -

מזה שנה תמומה מהלכים בהוגייהכוחימה והתיאטרון הישראליים סיפורי-אהבותיה של זמרת-הצמרת עליזה עזיקרי. על עליזה, שהתי פרסמה בתחילה כשחקנית, עברה להיות זמרת עממית מהוללת, מספרים כי ככשה לעצמה את אהבתו של הזמר היווני אריס סאן, למרות העובדה שהוא נשוי מאוד לאשתו ואב לשני ילדים חמודים. "העולם הזה" ביקש מעליזה עזיקרי לספר, כלשונה היא, את תולדות חייה ואהבתה הטראגית. הזמרת העממית הגדולה עשתה זאת - והתוצאה - מיסמך אנושי ממדרגה ראשונה, המתפרסם כאן בלשונה:

ראיתי את אמי גשרפת חיה לעיני - כדי רתנו הדלה שבפרברי ירושלים.

★ ★ ★

שנה וחצי של אלים

יינו לכד כבית. אבי נשט את אמי שלוש שנים קודם לכן, בהיותי בת שני תיים. וכל חיי כמעט, משך 18 שנים רצוי פית, לא נתן אות חיים. משום כך הייתי לבד כשהאטון האיום קרה. זה אירע כך: אמי גיהצה לה, בעזרת מגהץ-פחמים. לפתע, התלקחה שמלתה, וי היא החלה בוערת. מה יכולה לעשות ילדה בת חמש? עמדתי, בכיתי וצווחתי. אבל שום דבר לא עזר. כשהביאו אותה לבית-החולים, כבר לא הייתה בחיים. באותו רגע - ובמשך כשנה וחצי -

ני יודעת שאני בשביל אריס סאן רק הרפתקה. אינני חושבת שהוא יתגרש אי פעם מאשתו - ואגב, לי זה לא מפרעץ שהוא נשוי. כי בזכותו של אריס יודעים בכלל, כיום, מי היא עליזה עזיקרי.

זה התחיל חודש לפני שהתחלתי לעבוד במועדון זורבה. השייך לאריס. אני צריכה להדגיש שבימים ההם כבר לא הייתי עם ניסים: חצי שנה קודם לכן הגענו לידי הסדר שכל אחד מאיתנו יעשה מה שהוא רוצה. אומרים שאני הרסתי את חיי-הנשואים של אריס סאן. זה לא נכון. באותה המידה שאני "הורסת" את חיי, אפשר היה גם להגיד שהוא "הרס" את חיי-הנשואים שלי. לא קל היה להגיע גם אל האושר היחסי הזה. הצרות הכירו אותי מוקדם: בגיל חמש

רת

אבנט

על הר-הבית

יש הרבה יהודים דתיים, ולא רק הרב גורן, המתחבטים בימים אלה בבעיית הר-הבית.

ואם כי רובם מקבלים את דעת הרמב"ם שאין מה לדבר על הקמת בית שלישי, אותו יבנה אך ורק המלך המשיח, לכשיבוא, יש כאלה הסבורים כי את המיקוד אפשר אמנם להשאיר למשיח, אבל מיזבה, להקרב קורבנות, כבר אפשר להקים, בכל זאת.

ייחוס ישיר. היה זה הרב צבי הירש קלישר שיום לפני יותר ממאה שנים לקנות את ירושלים מן התורכים על-מנת לחדש את עבודת הקרבנות על הר-הבית. ואחד מגדולי הרבנים של אותה עת, הרב צבי פרץ חיות, אף פסק שאין כל מניעה לעשות את קרבן הפסח על המיזבח שיוקם על הר-הבית.

דיעה שונה לגמרי היתה לרב צרפתי אחד, שחי לפני יותר מ-600 שנה. היה זה רבי אישתורי הפרחי שסבר, כדעת רוב הרבנים גם כיום, כי מסיבות הלכתיות שונות, אסורה על היהודים הכניסה להר-הבית. כך שאין מה לדבר לא על מיקוד ולא על מיזבח. ואפילו לא היה איסור זה קיים, תמה הפרחי כיצד היו מוצאים כוהנים מיוחסים לעבודת הקרבנות. אלה הם כוהנים שאינם רק כוהנים על סמך מסורת משפחתית, אלא הם כוהנים בעלי ייחוס ישיר לכוהני הבית השני.

יש מושוזר. השבוע גילה החוקר הרתי יעקב לוינגר עוד מניעה: מה שמפריע לו זאת העובדה שאפילו היו מגלים ב-1967 כוהן מיוחס, מי היה יודע כיצד בדיוק יש להלביש אותו? מי היה יודע כיצד להכין לכוהן את ה"אבנט, הצריך להיות עשוי (שמות ל"ט) ש, שמושר ותכלת וארגמן ותולעת שני מעשה רוקם?"

הפגישה הראשונה (במדים, עומדת) בערב התגלולה עלידי להקת השריון. יושבים, משמאל: שאול ביבר; אלון דוד אלעזר; אלון חיים ברילב; נעמי שמר ובעלה לשעבר של עליזה, ניסים עזיקרי.